

ORDERUD-SAKEN MÅ ETTERFORSKES VIDERE

Det pågår en drakamp om Orderud-saken: Skal den hvile eller skal den fortsatt etterforskes? Saken ligger på Riksadvokatens bord. Mange søker å påvirke ham, båret av ulike interesser.

For meg er ett hovedspørsmål ubesvart og derfor avgjørende: Selve mordsaken er ikke oppklart. Ingen er arrestert mistenkt for drap, ingen tiltalt enn si dømt. Det skaper en grunnleggende tvil om dommen over de fire: Uten drapsmann/kvinne, og derved notabene uten noe drapsmotiv, svekkes realitetsinnholdet i medvirkningsbeviset.

Det reiser og forsterker det helt sentrale spørsmål: Er skyldspørsmålet bevist utenfor enhver rimelig tvil? Svaret kan bare avgis via en etterforskning der hvert spor følges opp, særlig de som hittil ikke er tømt for all informasjon.

Noen vet hva som skjedde i kårstuen drapsnatten. Noen myrdet. Hvem? Og hvorfor? Noen har svaret. Det påligger Riksadvokaten å lete det frem.

En oppklaring av mordet har slik sett to sider: Et samfunn kan ikke leve med et trippeldrap som legges uoppklart ad acta. Vi har alle et felleskrav på at gåten løses. Oppklaring, som resultat av videre etterforskning, har derfor sin ubestridelige egenverdi. Den er av en annen karakter enn bearbeidelse av skyldspørsmålet. Tvil kan ryddes av veien, nye horisonter åpne seg. Oppklaring kan tenkes å påvirke både tiltale og dom i flere retninger. En fellende dom kan gis et tryggere grunnlag, frifinnelse, etter gjenopptagelse av saken, er tenkelig.

De to formål henger selvsagt sammen. Men det tør være viktig å presisere at enhver offentlig etterforskning må ha ett og bare ett siktemål: Et definitivt svar på drapsgåten. Påtalemyndighetens primære oppgave er verken å få noen dømt eller frikjent, men å oppklare drap.

I sum blir min anmodning til Riksadvokaten båret av denne holdning: Jeg kan leve med at ti skyldige går fri. Men ikke med at kanskje uskyldige er dømt for medvirkning til mord.

Kilde: Thomas Chr. Wyller, Aftenposten 23.10.2002